

ЗАЛЕЖНІСТЬ ДЕЯКИХ ПАТОМОРФОЛОГІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ПАРАОВАРІАЛЬНИХ КІСТ ТА ВІКУ ПАЦІЄНТОК
DEPENDENCE OF SOME PATHOMORPHOLOGICAL PARAMETERS OF PARAOVARIAN CYSTS AND AGE OF PATIENTS

Беляєва Антоніна Олександрівна, Шепетько Юлія Олексіївна, Грінько Руслана Миколаївна, Кислий Владислав Федорович

Belyaeva A.O., Shepetko Y.O., Grinko R. M., Kyslyi V. F.

Наукові керівники: к.мед. н., доц. Ройко Наталія Віталіївна, к.мед.н., доц. Филенко Борис Миколайович

Scientific advisers: assoc.prof. Royko N.V., PhD, MD, assoc.prof. Filenko B.M., PhD, MD

Українська медична стоматологічна академія

м.Полтава, Україна

Кафедра патологічної анатомії з секційним курсом

Актуальність: Параоваріальна кіста являє собою мішкоподібне інкапсульоване ретенційне однокамерне утворення, яке заповнене прозорою серозною рідиною, що формується з придатка яєчника. Параоваріальні кісти (ПК) становлять 5-20% усіх об'ємних утворень придатків матки та зустрічаються переважно у третьому-четвертому десятилітті життя. Це пояснюється тим, що саме у репродуктивному віці придаток досягає найбільшого розвитку, а у жінок старшого віку він піддається атрофії. У 68% випадків зустрічаються мезотеліальні ПК, рідше (30% випадків) – парамезонефральні, які розвиваються з Мюллерової протоки і зовсім рідко мезонефральні (2% випадків), що походять з вольфового каналу. Специфічних клінічних проявів параоваріальні кісти не мають. У процесі росту утворення викликає хронічну компресію труби, що призводить до її ішемії, а пізніше - до атрофії.

Мета роботи: Дослідження деяких морфологічних ознак та взаємозв'язку між розмірами ПК та віком жінок.

Матеріали та методи: Нами проведено аналіз патогістологічних висновків, взятих у ПОПАБ за 2017-2020 рр. За даний період виявлено 18 випадків параоваріальних кіст. Брали до уваги вік хворих та макроскопічні ознаки ПК. Мікроскопічні зміни досліджували на гістологічних препаратах, забарвлених гематоксиліном та еозином, які були взяті з архіву ПОПАБ. Статистична обробка даних проводилась з визначенням нормальності розподілу за критерієм Шапіро-Уїлка та визначенням коефіцієнту кореляції Пірсона між досліджуваними показниками. Результати вважали статистично значимими при $p < 0,05$.

Результати: За період з 2017 по 2020 рр. було виявлено 18 випадків ПК. Вік жінок, що були включені у дослідження, складав $30,94 \pm 3,75$ (min=12, max=62). Частка жінок фертильного віку (14-49 років) складала 72,2% (n=13). Одна пацієнтка (5,56%) була молодша 14 років, а жінки старше 49 років склали 22,2% (n=4). Макроскопічно ПК являли собою порожнисті утворення, заповнені прозорою жовтуватою рідиною з переважною локалізацією біля яєчника. Стінки кіст були білого або сіро-білого кольору, зовні гладенькі, блискучі; з середини – гладенькі, без сосочкоподібних розростань. В середньому розмір параоваріальних кіст становив $2,55 \pm 0,35$ см в діаметрі, найбільша – 6 см, найменша – 0,7 см. При вивченні залежності розмірів кіст від віку жінок встановлено прямий кореляційний зв'язок середньої сили між цими показниками ($r = 0,551$, $p = 0,036$). При мікроскопічному дослідженні виявлено, що стінки кіст утворені сполучною тканиною, покриті з середини однорядним епітелієм. Епітеліальний покрив представлений призматичними, кубічними або сплосченими клітинами, в залежності від розміру утворення – зі збільшенням діаметру кісти спостерігалось зменшення висоти клітин.

Висновки: Параоваріальні кісти переважно зустрічаються у жінок фертильного віку, що обумовлює актуальність подальшого вивчення їх поширеності та факторів ризику виникнення. Нами встановлено, що з віком вірогідний розмір ПК може збільшуватися.

Ключові слова: Параоваріальні кісти, доброякісне утворення яєчника.

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ОПІКОВА ТРАВМА НИРОК ЩУРІВ
EXPERIMENTAL BURN INJURY OF RAT KIDNEYS

Єфімчук Даниїл Валерійович, Засенко Станіслав Віталійович, Шевченко Андрій В'ячеславович, Пятибратов Олександр Юрійович

Yefimchuk D.V., Zasenko S.V., Shevchenko A.V., Piatybratov O.Yu.

Науковий керівник: к.мед.н. Ніколенко Дмитро Євгенійович, Басараб Ярослав Олексійович

Scientific adviser: Nikolenko D.Ye., PhD, MD, Besarab Ya.O.

Українська медична стоматологічна академія

м. Полтава, Україна

Кафедра патологічної анатомії з секційним курсом

Кафедра біоорганічної та біологічної хімії

Актуальність: за оцінкою ВООЗ (2018 р.), та даними Національного центру запобігання й контролю ушкоджень (National Center for Injury Prevention and Control, США) опікова травма розповсюджена у світі і складає близько 11 млн. випадків серед населення, небезпечна своїми наслідками та летальністю. Пошкодження внутрішніх органів залежать від глибини опікового ураження, регенераторної спроможності тканин, своєчасної діагностики та лікування.